Av Jan Lilleby

Dette skal jeg utdype nærmere i denne artikkelen. Det vil ikke være plass nok til å ta med absolutt alt-og-alle-ting her. Da ville artikkelen blitt til en tykk murstein av en bok!

Dersom leserne har satt seg inn i mye av mitt materiale her på nettsiden, både artikler og bøker, så vil man muligens ha lagt merke til at jeg vektlegger særlig én bestemt bibel-sannhet fremfor mange andre sannheter:

Det bibelske faktum at det er bare Paulus som ble betrodd å åpenbare det vi regner som det frie nåde-evangeliet til alle mennesker på jord. Altså det 'Internasjonale evangelium' om en fri nådefrelse ved troen på Jesus Kristus, Guds Sønn. Jeg synes Paulus mesterlig formulerte dette i Ef. 2, 8:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.»

Det er altså ved tro på Kristus at man er frelst. Dermed er ikke krav til stor bibel-kunnskap inne i bildet for at man skal kunne regne seg som frelst, en Kristustroende. På den annen side: Man bør selvsagt følge den generelle bibelske formaning man ofte finner i Det nye Testamente, om å tilegne seg kunnskap – etter at man er blitt en kristen troende. Dette er så selvfølgelig at det ikke er nødvendig å nevne det egentlig.

Det er allikevel et faktum, at kunnskap i seg selv frelser ikke. Men vår tro på Kristus gir frelse, og det er gitt som en gave av Gud.

At det bare var Paulus som fikk åpenbart dette frie gratis frelsesevangelium framgår tydelig av Ef. 3,1-9 som jeg regner som selve hoved-deklarasjonen omkring denne bibelsannheten. Der skrev Paulus at:

Vers 1 – Han var blitt Jesu Kristi fange for oss hedningers skyld.

Vers 2 – Han var gitt av Gud en ny (tids) husholdning for oss hedninger.

Vers 3 – Han fikk åpenbart av Gud en skjult bibelsannhet, en hemmelighet, ja faktisk selve Hemmeligheten (i bestemt éntalls form). Dermed er denne hemmelighet noe nytt, og ikke tidligere lagt fram i noen bibelskrift.

Vers 4 – Ved å lese i hans utlegning om dette, lærer vi om Paulus sin innsikt i denne frelsen.

Vers 5 og 6 – Denne hemmeligheten var IKKE TIDLIGERE kjent blant mennesker, at vi hedninger nå heretter var ved troen å regne som medarvinger i løftet om frelse gitt ved Jesus Kristus.

Vers 7 – Paulus var den eneste apostel som fikk denne åpenbaringen og oppdraget med å kunngjøre nyheten for alle.

Vers 8 – Han kaller dette nåde-evangelium for 'Evangeliet om Kristi uransakelige rikdom'.

Vers 9 – Han sier der følgende oppsummering: «…og å opplyse ALLE om hvordan (tids) husholdningen er med DENNE hemmelighet som har vært SKJULT FRA EVIGE TIDER I GUD, han som skapte alt ved Jesus Kristus».

I Ef. 2, 14-15 finner vi at Kristus ved sin korsdød rev ned gjerdet/fiendskapet mellom jøde og hedning, slik at den troende jøde og den troende hedning nå er å regne samlet som «Ett nytt menneske». Det er ikke lenger 'Jøde først, så greker' slik det var i tidene før Paulus skrev dette i år 62 i Rom, mens han var i varetekt.

Før var Israel satt over nasjonene og skilt ut ved alle lover og forskrifter vi kan lese ikke minst i Mose-bøkene. De var helliget som nasjon og var talerøret Gud skulle bruke

til å velsigne/hjelpe de øvrige nasjoner på jord. Men de ville ikke omvende seg (Apg. 28, 27) og ble dermed skilt fra Gud og deres åndelige fall ble et faktum.

Fra og med Efeserbrevet, og like etterpå – Kolosserbrevet, var ikke lenger Israel først, men var falne i Guds øyne og satt ned i nivå til kun å bli regnet som en nasjon blant alle andre, og på lik linje uten særprivilegier.

Med andre ord: Israel er som nasjon regnet som helt fallen fra Gud i hele den perioden som menigheten («Ett nytt menneske»), Kristi legeme, er Guds talerør på jorden med det frie internasjonale nådeevangeliet.

Før dette ble et faktum – altså i tiden før Paulus skrev Efeserbrevet i år 62 – fantes det intet særlig evangelium som skulle tilbys verden utenfor jødedommen. Apostlene forkynte kun det de hadde blitt gitt av Herren, nemlig Guds Kongerike på jord (i Israel) der Jesus skulle komme igjen og innta tronen så snart Israel hadde omvendt seg som respons på apostlenes forkynnelse og formaninger. De forkynte bare det vi kan kalle for 'Evangeliet om Guds Kongerike for Israel'. Paulus brukte også uttrykket 'Evangeliet om det løfte som ble gitt til fedrene' i Apg. 13, 32. Dette evangeliet var ikke noen hemmelighet, det var å finne i mange bibelskrifter fra profetene, og var for lengst åpenbart for alle og enhver.

Spenningsfeltet mellom de to typer evangelium

Det er nettopp i type-forskjellene mellom disse to evangelier at man finner kristenheten i både Norge og i alle land der kristen forkynnelse har satt rot.

Det er funnet sted en stor og uheldig forveksling innen de troendes rekker, og man har ikke maktet helt å holde den skillelinje som Gud gjennom Paulus egentlig har gitt oss i Skriften.

Man leser ut fra disse to evangelietypene som om de var ett og samme budskap, ett og samme frelseshåp.

Allikevel: Jeg poengterer tydelig for enhver at selve Kristus-troen innen kristenheten er riktig, tross denne sammenblanding av evangelier, det ene var altså BARE TIL ISRAEL (og eventuelle proselytter) i aposteltiden, budskapet om Guds Kongerike som skulle bli opprettet med Jesus som kongen i Jerusalem, og det andre var det nye frie nådeevangeliet i internasjonal setting, gitt ved Paulus for alle mennesker.

At man i mangel av innsikt og kunnskap om de distinkte forskjellene på disse to evangelier i Det nye Testamente kommer i skade for å blande det Gud lovte Israel i gamle tider, med det Gud nå hadde lovt gjennom Paulus i den nye åpenbaringen gitt ham – vil ikke nødvendigvis frata den troende kristne hans frelse. Men en slik kristen vil nok lide en del av at han ikke har blitt satt inn i disse ting og ikke forstår egentlig hva nådeevangeliet fra Paulus innebærer. Noe som ikke i tidligere tider var blitt åpenbart, men hadde vært skjult i Gud selv. (Ef. 3, 1-9 som poengtert ovenfor).

Men som antydet tidlig i artikkelen, det er ikke kunnskap som frelser oss, men troen alene – uten gjerninger/prestasjoner – det er Guds gave (Ef. 2, 8).

Derfor går ikke min bibelutlegning her på nettsiden på å gjøre den kristne troende leser usikker på frelsen, selv om hans syn på mange detaljer i Bibelen ikke helt er i linje med Paulus' nådeevangelium, eller at man tror at de fire evangelier – Matteus, Markus, Lukas og Johannes – handler om vår frie nådefrelse. Vi kan være veldig uenige i sak og i detalj, men enhver kristen (jeg tenker på slike som ikke er lurt inn i spesielle vranglærekulter som Jehovas Vitner, Mormonerne, Scientologene og andre) er å regnes som frelst. Til og med grasrot-katolikker kan være frelst til tross for

at pavekirken hevder at bønn til Jomfru Maria er bibelsk…for de tror tross alt at Jesus er Guds Sønn og døde på korset for våre synder. Men skulle jeg ta feil i akkurat denne observasjonen, ja vel, da er det allikevel Gud som har det siste ordet i enhver sak.

Katolikkene har lagt til Maria-kultus i sin forkynnelse, og dette er selvsagt helt ubibelsk. De har også dessverre tatt inn såkalt helgendyrkelse og dødsmesser. Alt er ubibelsk sammenlignet med Paulus sitt nådeevangelium.

Men hva med andre kirkesamfunn? Er de plettfrie?

Dessverre, nei, det er mye som er blitt tillagt det rene ekte nådeevangeliet gitt oss ved den åpenbaring vår apostel Paulus kom med.

Praksiser som ikke hører med i Paulus sitt evangelium

Skal jeg nevne de viktigste avvikelsene, blir det følgende liste, og det er snakk om ting som Gud ikke har pålagt eller gitt menigheten å praktisere. Mye er drasset med i kristenheten fra tiden med Guds Kongerikes forkynnelse til Israel:

1 – Vanndåp i enhver form. Noen samfunn har barnedåp av spedbarn, andre døper voksne troende.

2 – Dåp i Den Hellige Ånd. Se Apg. 2 og Åndens komme over disiplene under jødenes pinsefeiring, der det viste seg tunger av ild på deres hoder og lyden av en stormvind og at de alle ble gitt overnaturlig evne til å tale i tungemål de ikke selv normalt kunne tale.

3 – Åndelige mirakelgaver operert gjennom håndspålegging for helbredelse av sykdommer og utkastelse (exorsisme) av onde ånder. Likeså profeti, tungetale i kristne møter (særlig finnes dette i pinsekarismatiske miljøer), kunnskaps-tale,

testing av åndskrefter, kraftige gjerninger (oppvekkelse av døde samt straffetegn) – jamfør hva Paulus lærte i de messianske forsamlinger i tiden da bare Kongerikets nasjonale evangelium ble forkynt for jøder og proselytter, 1. Kor. 12-14 kapitler. Fra og med Efeserne/Kolosserne finner vi ikke noen slik lære og praksis i Bibelen. Brevene ble skrevet i år 62 e. Kr. Det finnes ingen skrifter som overskriver det Paulus lærte, så hans ord er det siste som Gud overhodet har talt til oss mennesker – og alt talt før dette i tid, må føye seg og bli korrigert etter det siste som Gud åpenbarte ved Paulus.

4 – Såkalt konfirmasjon av unge troende i de trossamfunn som praktiserer barnedåp. De skal som unge voksne bekrefte (konfirmere) at de fremdeles står i troen. Andre samfunn enn disse praktiserer også en form for konfirmasjon, men da i en mer uformell setting, eksempelvis hos Pinsebevegelsen og beslektede miljøer.

5 – Offentlig bekjennelse av synd for å kunne komme inn i Kristus-troen.

6 – Nattverden – Herrens minnemåltid for å minnes Jesu død, opprinnelig bare ilagt den messianske forsamling i aposteltiden til overholdelse.

Skulle du være å finne innen trossamfunn som praktiserer disse ting, så vit at det er feil i forhold til nåde-evangeliet. Gud og Kristus har ikke pålagt noen slik praksis i troen i nådeevangeliets tidshusholdning.

Du synder ikke ved å være i noe slikt trossamfunn og samtykke i slik praksis.

Jeg hører selv til tider på eksempelvis Youtube innlegg der fine evangeliserende taler og bibellære fremsettes av kunnskapssterke predikanter og evangelister fra både baptistene, metodistene, pinsevennene, ja til og med statskirkelige talere og andre. Jeg ville ikke gått glipp av

noe av dette. Kristen god forkynnelse og lære kommer fra alle ekte kristne trossamfunn, og bør lyttes til. Samlet sett så står kristenheten for en helt fenomenal kunnskap og rikdom i troen som ingen av oss kan overse eller tenke at vi kan være foruten! Alle kristne forkynnere er like viktige og er med og utfyller utbredelsen av evangeliet i verden på en fantastisk bra måte. La oss bare stå på alt vi kan makte.

Du er som en kristen like frelst som enhver annen troende kristen i denne verden. Men det ville være bedre for den troende å få slippe slike pålegg og menighetsmessige påbud/praksis som jeg har nevnt ovenfor. Mye av dette kan oppleves som unødvendige byrder for mange om ikke for alle.

Frelsen er faktisk bokstavelig talt fri, den er gratis, og Gud krever ingen særlig handling eller noen form for bud-overholdelse av oss, annet enn at vi skal tro Kristus. Ef. 2, 8. Dog formaner jo Paulus oss imot all synd, men dette er ikke bud og lov – det er formaninger som faktisk faller helt naturlig for enhver kristen. Vi ønsker å tekkes Gud, gjør vi ikke? Se f.eks. Ef. 5, 5. Om man var en tyv og kjeltring før, eller en avgudsdyrker eller ekteskapsbryter, så er det naturlig å slutte med slikt idet man tar til tro på Kristus.

Ved tro har vi fått frelse fra all synd – fortid, nåtid og framtid. Frelsen er helt komplett.

Ønsker du å få en bedre innføring i nådeevangeliet enn du mener at du allerede har, så anbefaler jeg særlig to bøker her på min nettside:

«Paulus – den eneste apostel Gud sendte til oss hedninger», og «Apostelgjerningene – historien om Israels fall fra Gud».